

Vi afviser ikke, at man kan gå videre, når det drejer sig om 1, 2 og 4.

Når det drejer sig om 3, forudsætter det jo ved offentliggørelse af karakterer, at man så har en større viden om, hvad den uddannelsesinstitution indeholder, end man ellers ville have.

Jeg erkender, at karakterer godt kan sige noget om den enkelte person. Hvis man som hr. Brian Mikkelsen har fået en karakter, som lå i den pæne ende, og så en anden karakter, der lå i den dårlige ende, siger det nok noget om den pågældende hr. Mikkelsen på det tidspunkt med hensyn til flid og standpunkt og en række andre ting, så jeg afviser ikke, at karakterer kan sige noget. Derimod vil jeg nok sige, at det er noget tvivlsomt, hvor meget karakterer i folkeskolen er værd. Det bliver nok lettere at sige noget om, når man kommer længere hen i uddannelsen.

Så det er ikke noget med, at vi afviser, at man overhovedet kan bruge karakterer. I folkeskolen synes vi ikke det er fornuftigt, men vi har jo et folkeskoleforlig, og derfor har vi selvfølgelig karakterer.

Det, som er problemet ved at sige, at nu offentliggør vi karaktergennemsnit for fag og på uddannelsestrin, er, at der er nogle, der tror, at det så siger noget om, hvor meget den skole er værd, fordi det er det eneste sted, hvor man virkelig har noget eksakt, og der er nogle, der tror, at et tal måske er mere sigende end nogle ord. Og så tror man, at hvis der står 8 et sted og 7 et andet sted, jamen så er den skole med 8 nok bedre end den med 7.

Det, man ikke ved, er jo, at der kan være en række forudsætninger, nemlig at de børn eller unge, eller hvem vi taler om, der går i skolen med 8, er en anden type børn og unge end dem, der går i den med 7. Der er jo nogle, der har nogle bestemte forudsætninger, og nogle har nogle andre forudsætninger. Det kan også være, at der er nogle andre kvaliteter end det, der kan måles ved karakterer. Det kan der sagtens være.

Jeg vil sige, at det, man burde vælge sin folkeskole ud fra, i det omfang man overhovedet kan vælge, for der er nogle, der har svært ved at vælge i forhold til, hvor de bor her i landet, er en række andre ting, nemlig at man trives, man har det godt, man er glad, og så er det sådan set ikke så afgørende, om man får et 7-tal eller et 8-tal. Det er helt andre kvaliteter, der ligger i det. Og det er derfor, at en diskussion om karaktergennemsnit som noget, der skulle være noget, man skulle benytte sig af, ser vi ingen grund til.

Hr. Brian Mikkelsen sagde, at det bare var en af mange ting, og så undrer jeg mig meget over, hvorfor det skal med. Nej, det gør jeg jo ikke, for det er jo en måde, som ikke mindst Venstre mener man kan profilere sig på, nemlig at skolerne skal have de der måleenheder til karakteren.

Så vil jeg godt kvittere for, at man i bemærkningerne her har noteret, at hvis det skal indføres for folkeskolens vedkommende, så kræver det accept af folkeskoleforligskredsens. Jeg ville nok have valgt et andet udtryk end ordet accept, jeg ville have valgt ordet drøftelse med henblik på enighed, hvis det skal gennemføres, ikke kun accept, som om det er noget, man passivt tager stilling til.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Den sætning, der får mig til at stille spørgsmål til hr. Aage Frandsen, var, hvorvidt karakterer i folkeskolen overhovedet er noget værd.

Vil hr. Aage Frandsen ikke give mig ret i, at hvis der er en folkeskole, hvor man i 9. klasse i dansk gennem flere år er landet på karaktergennemsnit, som ligger i den høje ende af skalaen, og man på en anden folkeskole, nabofolkeskolen, er landet på karaktergennemsnit, som ligger i den meget lave ende af skalaen, og det vil sige, at vi altså taler om, hvorvidt vi ligger på 10 og på 6 eller sådan noget lignende, kan det have en vis signalværdi over for begge folkeskoler, så de ser på, hvad det er, der gør, at den ene ligger i den ene ende, og den anden ligger i den anden ende?

Kunne det ikke gøre, at man på den enkelte folkeskole så ville begynde at vurdere, at overveje, at det kunne være, pædagogikken på den ene folkeskole faktisk var bedre end pædagogikken på den anden, og at det ikke kun hang sammen med, hvad det var for nogle børn, der gik i de pågældende skoler, og at skolen derved faktisk fik et redskab til at kunne udvikle sig internt?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis jeg var lærer på en skole, som havde et karaktergennemsnit på 6 år efter år, tror jeg nok, jeg kunne finde ud af, at der var noget galt, uanset om der var offentliggjort tal fra en række andre skoler. Dem behøvede jeg ikke have.

Jeg vil også sige, at hvis jeg som underviser og som lærer konstaterer, at jeg selv med min egen undervisning præsterer gennemsnitstal år for år